

սակային, շարունակեց իր գործը, առանց
ստանալից մեր ներքին շեղումը իր իմաս-

Օրակարգի երկրորդ հարցի մասին ժո-
ղովը ճշգրտեց, որ այնպիսի հայ գա-
ղութներ պետք չէ դիմադրողական զի-
մունքներ ընդհանուր առմամբ իրենց
հետո առաջնորդության հետևին և անոնց
աջակցին այսպիսի ձևադրանքներով մէջ:

Ասոր ալ հակառակորդները գտնուեցան և
պնդողներ, թէ հոգևոր իշխանութիւններէն
անկախ ընկեր է դիմադրողները: Ասոնց մէջ
մասնաւորապէս աչքի զարնեցաւ Նիւ-
եօքիի առնամայ հոգի Մատթէոս ք. Մա-
նիկանը, որ վերոյիշեալ քանակի թուէրա-
կութեան ժամանակ հակառակ թուէ տուաւ:

Ասոր այս ընթացքը այնքան պարտա-
կելի ու ապահով էր, որ ժողովականներէն
վերջ, Նաթանիէլ վեր կենցաւ և մասնաւորապէս
պէս հետևեալ խօսքերով արտասանեց.

«Երբ մենք (բողոքական հոգիներ) մեր
ժողովուրդին հետ պարտականութիւն կը
նկատենք այսօր ազգ. պարտաւարարանի և
կաթողիկոսարանի նկատել կանգնել ու ա-
նոնց հնգիւնակութիւնը յարգել և զօրաց-
նել, կը զարմանանք, որ հայ եկեղեցւոյն պաշ-
տօնայ մը թոյլ կուտայ իրեն բոլորովին
հակառակ ընթացք ընել ազգային իշխա-
նութեանց հանդէպը:

Ի դէպ ինչպէս է ըսել, թէ այս քա-
նանք էր, որ համաժողովի սկիզբը
խնդիր յայտնող ազգային կեդրոնական
վարչութեան գործունէութիւնը, բայց պատ-
գասաւորաց ողջամիտ դասակարգը կա-
րեցորդութիւն չտուաւ ու արհամարհեցով
վարչական խնդիրը, որ բարոյական մեծ ազ-
տակ մը ըլլաւ իրեն, եթէ կը զգայ:

Համալսարանական հարցին շուրջ ժողո-
վը երկար վիճաբանելէ յետոյ որոշեց, որ
ընտրութիւն մնայուն յանձնարարեալը շնորհ
քաջաբանական կուսակցութեանց միջև համե-
քաշութեան կուտան մը գտնել ազգային
կարողութեան հարցումը:

Ժողովը, ի նկատի առնելով որ ճշգրտա-
կուտ խնդիրները զօրմաքրելու համար
պէտք կայ պատկառելի գումարք մը, որոշեց
որ համալսարանական կուսակցութիւնը անմիջա-
պէս ամենկիստայ բոլոր դպրութիւններուն
մէջ և հաստատուի ազգային ստուղ մը
Այս առթիւ համաժողովը պատահ առիթ
համարեց իրենցին միտքութիւնը մը ամե-
րիկայայ ազգային միութիւնը անուանել:

Համաժողովը կատարեց վերաբերական յանձ-
նարարութիւնը և ձայնակ ըս-
ցաբանակ առաջնորդութեամբ յանձնարարեալ ան-
դամը ընտրուեցան՝ Գրեգոր Ս. Այվազյան
(ամբիւրհայ) անդին նախագահող, որ մեծ
(«Ազգայն» խմբագիր), Գրեգոր Ս. Յատուրեան,
պրօֆ. Մ. Անտրիկեան և Միքայիլ Սիւլադը:
Ենթանալովին պայտօնող պիտի տնէ մէջ
տարին:

Ամերիկահայ երկրորդ համաժողովը պի-
տի գումարարէ մէջ տարիներ
համաժողովի ուղարկելու այս ըլլալով,
և հանդիմանել կը հարգուին դպրութիւն մէջ
երևան եկող նոր շարժումները, որոնց
կապ կընան ունենալ ժողովի որոշումներուն
ու անոր գծով ուղղութեան հետ: Այս այժմ
ստացուողութիւնը լաւ է, տիրող ոգևորու-
թիւնն ու խանդավառութիւնն անսահման:
Սակայն ասէլ ի՞նչ գործնական հետևանք
կարելի է դուրս բերել, այդ ապագան ցոյց
պիտի տայ:

Վերջացնել տալով պարտականութիւն կը
նկատուի իշխանակի հոս հայր Վիւնտի
մատուցած ծառայութիւնները համաժողովի
կազմութեան ու անոր յարգութեան մէջ:
Իր աշխատութիւնը իրապէս մենք զնահա-
տելի կը գտնենք:

Մարգար Գ. Պերպերեան

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻԱՆ ՄԵՋ

Հինգշաբթի, դեկտեմբերի 13-ին, Ազգա-
գրական, Ընկերութեան մէջ Ս. Լալայեան
կարգաւ գլխավորեալ ստորիններէն մասին:

Ս. Լալայեանը, ճանապարհորդելով հա-
յաստանի տարի, Զուլալաների ընդունում,
ժողովի է մանրամասն տեղեկութիւններ
ստորիններէն կանանք, մասին Քաղաքի
լուսանկարները դիւրացնում էին զազա-
ւիար կազմել Զուլալաների ընդունում, տը-
նետութեան, արհեստի, մարզական և նրանց
զգեստի ու պարերի մասին:

Չկարողանալով տեղեկութիւններ տուեց
ստորիններէն թիւ, համայնական կազմակեր-
պութեան, օտարութիւններէն և ազգագրա-
կան առանձնապատկերներէն մասին:

Չկարողանալով ընթերցանութիւնը տեղե-
կել, ժամ և հազուադէպ ապուստ ժողոված
նիւթը:

Չկարողանալով հետաքրքրական էր և արժա-
նացաւ հանդիմանականներէն շնորհ ծախսա-
նութիւններէն:

Չկարողանալով ինտոյ տեղի ունեցաւ զորոյ
Ա. Քալանթարի նախագահութեամբ:

Ա. Քալանթար հարց տուեց, թէ ի՞նչ
կայ կայ ներքին տարիներ և Հինգ-Ասո-
րեաններ ընտելաներ մէջ արեւոյ մնացել
են հետքեր Հինգ-Ասորեաններ ազգագրական
տարրերից, քրտիկ և ի՞նչպէս Թիւրք տա-

կարելի է յակոբեաններին և ստորիններին
խանութի միասին և մի ցեղ համարել:

Ս. Լալայեան—Դժուար է պատասխանել
այդ հարցին: Ասել, թէ ստորինները անմի-
ջական սերունդն են հինգ-Ասորեաններին:
Իր, անկարելի է. բայց և ժխտել որեւէ օգ-
գակցութիւն՝ նորապէս անհիմն է:

Յակոբեան հարցնում է, թէ ի՞նչ յարա-
բերութիւն կայ Զուլալաների և նրանց
զուրոյ ստորիններէն միջև:

Ս. Լալայեան պատասխանում է, որ բո-
լոր ստորինները ընդունում են մար-շիմո-
նի հեղինակութիւնը: Ներկայումս մար-
շիմոնը գտնվում է Անգլիայի անանձին հո-
վանաւորութեան տակ և ստանում է տա-
րեկան 18,000 րուբլի Անգլիայից: Թիւր-
քիան էլ նորեւն սկսել է տալ նրան տարե-
կան 5000 րուբլի:

Ա. Քալանթար, շնորհով ստորիններ
չափազանց յաճախ կընկնող կործանա-
խութիւնը, սրբազան իրերի ներգրծում
և խաչագործութիւնը, հարց է տալիս թէ ի՞նչ
հիմնական բարոյական պատճառ կայ այդ-
պիսի փոփոխմանութեան և կրօնավաճա-
րութեան: Արեւելք սկսել է ճգնաժամ հիւն
և նոր հասկացողութիւններէն մէջ, թէ ի՞նչ
պայմանական այլաներման և ազգայնական
աւարտական անհեղինակութեան մի երեւոյթ է:

Համարում ենք պատճառ է յարուցում
հարցը շատ հետաքրքրական և ցանկութիւն
է յայտնում, որ զեկեղեցւոյն տար ազգա-
պաշտպանութեան լուսաբանութիւնը
ներս ինքը հանգիստ է տեսնել հին հասկա-
ցողութիւններէն ճգնաժամը նորագոյն ազ-
գայնականութիւններէն առաջ և առաջարկ
այն կարծիքին է, որ նոր հասկացողութիւնները
և նորաձեւութիւնները այս ժամանակ են
աշխուհիւրական գտնում կրօնքի մէջ, երբ օտ-
արութիւնը հայապաշտպանութեան խախտ-
վել և քայքայվել:

Ինչպէս որ արժագիր է ընդունել առն-
տեսական պայմաններ վճարական ազգա-
ցութիւնը այդ երեւոյթներէն մէջ և կար-
ծում է, որ կարելի է նետում ստորիններին
այս ու այն կրօնի վերքը:

Գ. Տէրմանեան չը ժխտելով անտեսա-
կանը, որ երբեք հակադէմ է տեսնել բարոյական
պատճառներ:

Վարդանան հետաքրքրվում է ասորա-
կան երգերով, երգանքներով, միջոցաւան-
քով:

Գ. Մեղիք—Կարագոզեան հետաքրքրվում
է ասորեաների կրօնքը ընդհանուր նկարա-
գրով և մասնաւորապէս կանգն է ասում
անգրաւորութեան վրա, մասնաւորապէս կա-
նանց շրջանում:

Ա. Քալանթար, ընդգծելով զեկեղեցւոյն
ընդող զգա՞ւրը, պատճառ է արգելաւէտ
ուսուցանարարի այդ ազգապաշտպան համար
բոլոր հարեաններէն ազգապաշտպանը Մի-
շաբէր քրտագործութիւններ ցոյց են տալիս, որ
մեր հարեան, ոչ հայկական, ազգապաշտպան
տարրերը ունեն յանձնարարութեան իրանց
սովորութիւններ և հակադրութիւններ մէջ,
ինչ ընդհանրապէս նոր հայեցողական գաղա-
րանքներով կան ըստական նկատելի
տարբերութիւններ: Ուսուցանարարի մէջ
հայ և թէ հարեան ժողովուրդներէն ազգա-
պաշտպանը, մենք ներք կը պատրաստենք
պարզիւ ազգերի ծագման և պատմական
շփոխութիւնը երեւոյթները:

Ն.—

ՄԱՆԿԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻԱՆ ՄԵՋ ԿԱՐԻՔԸ ՄԵՋ
ԳԻՒՂԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻԱՆ ԶԱՄԱՆՔ

III

Եթէ կայ մի պաշտօն, որը կարող է
միանգամայն ապահով համարվել այդ մաս-
կարծածական է որովհետեւ նրա պահանջը
օր ըստ օրէ աւելանում է մեր գաւառական
ազգաբնակչութեան մէջ: Մասնաւորապէս այդ
աւելի և կաւանայ, երբ կը ստղծվի գեմ-
առութիւնը ըստ ըստ ըստ ըստ ըստ ըստ ըստ
հիւանդանոցներով: Այժմ մեր գաւառական
մանկաբարձութիւնը համարեալ օտար
տարրից են, մասնաւորապէս հրեաներից: Ո-
րոշեց շատերը աւարտած են զեկեղեցւոյն
ներք, ինտոյ արդէն սովորած մանկաբար-
ձութիւնը: Շատերը աւարտում են, որ
հայեանները չեն ցանկանալ մանկաբար-
ձութիւնը դառնալ, որովհետեւ մի առանձին
նախապայարարումը ունեն զէպի այդ մաս-
նաւորութիւնը: Այդ պայմանով է նրանց
անձնաւորութեանը մանկաբարձութեան վն
պարտականութեան հետ: Ձը կայ աւելի
արդիւնատու և համարադրուող մի պայ-
տան մեր գաւառական ազգաբնակչութեան
համար, ինչպէս այդ պայմանը:

Ստաւրակոյ՝ այդ պրօֆեսիան աւելի
մեծ ազանութիւն կը տայ, քան օրինակ,
անապատի, չարքայ և զանազան պատա-
հարներէն ու կապրիզներէն կախով գա-
ւառական վարձուրդն, ապուստը: Եւ այժմ
արդէն յայտնի է, որ վարձուրդներէն պա-
հանջը այնքան էլ մեծ չէ: Քանի որ քանի
արդարեւ մի օրինակ պայման տալ, թէ
կուր ամենախոյ վարձուրդը շատ շարժա-
րոճիկով՝ 200—300 րուբլով: Իսկ քաղա-
ներում մէջ պայտօնի համար հարեւաւոր
խնդիրներ են թիւթիւնը դուրս:

Արդէն սկսվում է ինտելիգենտ պրո-
ֆեսիաների երեւում իրականութեան մէջ,
նորից էլ ինչ և գաւառներում, երբ շու-
կան կը բռնեն աւելի հետաքրքրութեամբ, վա-
ղործ պատրաստութեանը օտարազգի հա-
նայր:

Պ. Տեմալ 26 278.

Այս ինչու խորհուրդ է արժում, որ մեր
ազգութիւնը հայ օրերգները թէ զինա-
դրաների և թէ մեր միջնակարգ դպրոցնե-
րի ընթացակարգները՝ փոխանակ ինքնուր-
մնաւոր և տարիներ ապահով մի օրինակ
պայտօնի՝ պատրաստվում մանկաբարձու-
թիւնից և աւագարանի դաս պատաները,
ուր կուսենան թէ ապահովութիւն և թէ
բարոյականապէս ոգևորող գործունէութիւն:

Թող նրանք հիւանդ այն գաղափարական
ուսուցողներին, որոնք ստղծվում ին-
տելի ժողովուրդապիտանական վն գաղափարով
գտնում են զեկեղեցւոյն ազգային և առաջա-
պիտակ գիւղացւոյն, մասնաւորապէս գիւղացւոյն
նորեւն լրագրողներով գրված էր, որ Անգ-
լիայում միջինեց աւելի անապատի, ազգա-
պաշտպան կան, որոնց հետ չը գիտեն ինչ
անել, մտադրում է ընդունել նրանց զին-
ապական ծառայութեան: Մեր իրականու-
թեան մէջ այդ տեսակ աղիւկների թիւը
ստղծւում է աւելի և աւելի, որ կարող են
նրանց սապարիկ ունենալ գործելու, ազգա-
պատկանապէս, գաւառներում, կը պատաս-
խանեն, ուր զգացվում է նրանց մեծ կա-
րեւել, ուր, վերջապէս պիտի պահանջը,
բարեբաղդաբար, մեծ է, իսկ մեծ քաղա-
ներում պիտի դառնի է մի հազարապիտ
երեւոյթ:

Փոխանակ անգործ մնալ և ոչ մի յոյս
ունենալ ամուսնանալու, որը ընկալան դե-
ղեցիկ պահանջ է աւելի և կանանց սեռի
համար, միջին գերադասելի չէ զնա գա-
ւառող, ուր մարդիկ բաւականաչափ ինտել-
լիգենտացած և շարժաւոր, ինչպէս այդ
ստղծում ենք մեծ քաղաքներում, մեծ ու-
րաւորութեանը կամուսնանալ հայ օրերգ-
ներէն հետ, որոնք կուսենան թէ վարձու-
հոս և թէ մասնաւոր մանկաբարձութեան
պատրաստութիւն: Եւ այդ վերջիններէն
մտաւոր գաւառող կուսենալ շատ մեծ նպա-
նակութիւն և ազգացութիւն ազգաբնակչու-
թեան բարեկեցութեան և կուսութեան
սովորութիւնները աւարտածան վրա: Այդ
սովորութիւնները ընտանիքները կը կազմեն
մի տեսակ օպիդիստի փոխարինումը բա-
րեբար ազգացութիւնը նրանց շրջապա-
րում, և յուսալի է, որ այդ ընտանիքնե-
րում կը ստղծվի ազգայնորեն աւելի ա-
ռողջ սերունդ, որը մեր ինտելիգենտ և
բուրժուա ընտանիքներէն նման չի ենթարկ-
վի աշխարհական, օտարազգային և կորստի,
որը տեսնում ենք այժմ:

Գ. Զ. Բ. Ընկ. ընդհանուր ժողովում, որը
տեղի ունեցաւ նոյեմբերի 4-ին, յարգելի
տիկ. Զարգարանը—թիւի ամուսնի—ազ-
գով լինելի, աւագ հետեւեալ: «Թող պատ-
գասուած գործիչները, հայեաններէն, գնան
բաւառը, զարգացնեն այն ամեն ազգային
առանձնապատկեր բարեմանութիւնները, ո-
րոնք կազմում են ամեն ազգի համար թան-
գալի գանձերը:

Այդպէս կարող է խօսել ինչ ազգի դասա-
կը, մի ազգի, որ տեսել է մի այնպիսի տը-
րուստութիւն, զիմացութեանութիւն և անպի-
տելի բարոյական ոյժ իր ազգի պաշտպա-
նութեան համար՝ ամենազօր Գերմանիայի
դէմ, որի նման ոչ մի ազգի մէջ չենք տես-
նում այժմ:

IV

Մեր առաջարկելը միջոցը, բացի ման-
կաբարձական օգնութիւնից, ունի ընդհա-
նուր առողջապահական նշանակութիւն մեր
գաւառներում, մասնաւորապէս աւելի քան
ուր տիրում է կատարեալ բացակայութեան
որեկից կուսութեան կանգնել: Վերջինս
Վարդանանը կը ըստ ըստ ըստ ըստ ըստ ըստ ըստ

պատկան համաժողովում ըստ Charles
Verelli-ի գիւղական մէջ երեւոյթաց մա-
հաւորութեան առիթով ասում է հետեւեալ:
«Եթէ մեր ծով ընդող երեւոյթները աւելի
սակաւ տուրս են տալիս մանացութեան,
քան կոյի կաթով կամ ուրիշ ձեւով սկսող
մանեկները, նոյնպէս շատ մեծ մահացու-
թեան տուրս են տալիս այն երեւոյթները
որոնք մայրերը սղծում են և անմատչելի խե-
ղացի անհատութեան հիմունքներէն հետ:
Իսկ մեր կանայք, գաւառներում և գիւղե-
րում՝ ըստ մեկի մասին՝ թէ շատերի զե-
նաւորութեան պատճառով և թէ կատարեալ
սովորութեան որեւէ անողջապահական հի-
մունքներ չկան: Սակայն մեր ժողովը զե-
նաւորութեան պատճառով և թէ անմատչելի
փոքր ի շատէ կանոնաւոր հոգատարութիւնը
ուսուցանում են քան պատճառը անապատի
մահացութեան երեւոյթներէն մեր ազգաբնա-
կութեան մէջ գաւառներում և գիւղեւորում:
Եթէ մենք մեզ համեմատենք՝ մասամբ մեր
պայմաններում գտնվող ուրիշ ազգութիւն-
ներէն հետ, հէնց հրեաների, կը տեսնենք
անապատի տարբերութիւն, հրեաները՝ բացի
լուսաւորութեան լայն տարածումէն իրանց
ազգաբնակչութեան ամեն խաւերում՝ նո-
րեւն առանձին ուղարկութիւն են դարձ-
նում նրա փիլիսոփայական առողջու-
թեան վրա, հիմնելով մի յատուկ
ընկերութիւն, որը կոչվում է՝ «Ընկերու-
թիւն հրեայ ազգաբնակչութեան առողջու-
թիւնը պատկանելու համար», որը բացվել է
Պետերսբուրգում: Նրա նպատակն այն
է՝ տարածել առողջապահական գիւղերը
ազգաբնակչութեան լայն շրջանում, բա-
նալ հիւանդանոցներ, ուղարկել թիւիչ-
ներ, մանկաբարձութիւն և այլնայն, ուր
իւրի կարիք և այլն ի հարկէ, հրեաները
ունենալով շատ մեծ մասաւոր ոյժեր՝ բազ-

մաթիւ բժիշկներ, իրաւաբաններ և այլն և
առաւանգն հարուստ հրեաներ, զիմացող
իրանց պարտականութիւնը, հեղինակութե-
ամբ կարող են իրաւորել իրանց վն նպատակը
առողջացնել հրեայ ազգաբնակչութիւնը վն
բոյիչիւր ընկերութեան բիւրօս բազմացած է
թէ բժիշկներէն, թէ գործիչներէն, թէ իրա-
ւաբաններէն, թէ ինժեներներէն, թէ ու-
նեղներէն և այլն, միով բաժնի՝ հրեայ
ինտելիգենցիայից, որը այնքան ուժեղ է
ամեն տեղ՝ թէ ուրիշ երկրներում, թէ
Ռուսաստանում և թէ Կովկասում: Գիտու-
թեան և հարստութեան—այն հրեայի ամեն
նաւնն մտաւոր և նիւթական ոյժը, որը
առաւորել է գործադրում է և յօգուտ իր
ազգի: Մենք՝ զօրադարձը՝ շատ և շատ
հետեւ ենք այդ ազգի մասաւոր և նիւթա-
կան պայմաններէն, որովհետեւ համարա-
չունենք նրա նման իսկական ազգային ին-
տելիգենցիա և վերջինս նպատակներին
նիւթականապէս աշխատող առաւանգն ու-
նեղներէն: Ի հարկէ՝ չը պիտի յուսանա-
վել, պիտի կազմակերպվի և ամեն
կերպով անել այն, ինչ որ հնարաւոր է:
Մենք չենք կարող հրեաների նման յատուկ
ընկերութիւն կազմել մեր ազգաբնակչու-
թեան առողջական դրութիւնը բարելաւե-
լու: Թէ ինչու, պարզեց վերեւ Գոնէ
ձգտելը հետեւի այդ՝ մեր պայմաններում
գտնվող ազգի լաւագոյն ինտելիգենցիա-
լիս, որը աշխատում է իր ազգի մաս-
աւոր և ֆիլիսոփայական դարգացման համար:
Թող առաջին շատ թոյլ քաղը ինչ մեր
ազգի ազգաբնակչութեան առողջական դրու-
թիւնը բարելաւելու համար տալ մանկա-
բարձութիւնը: Որոնք կենդանի տարածող-
ներ կը լինին առողջապահութեան նախ-
նական բժշկական օգնութեան՝ մասնաւոր
թրուաւ հայ կնոջ և անպիտ հափով կո-
տորով մանկան, ինչպէս մենք գիտեն
ենք մեր երկարամայ ծառայութեան ժա-
մանակ դաստնարում: Թող այդ քաղը պիտի
մեր պատկանելի Կ. Զ. Բ. Ընկերութիւնը,
որը՝ օր ըստ օրէ ստանում է աւելի մեծ
նպայք և համակցութիւն հայ ազգաբնա-
կչութեան մէջ, շնորհիւ իր բեղմնաւոր գոր-
ծունէութեան:

Բժ. Բ. Աղասարեան

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՆԻՄԱՆԻ ԿՕՆԻԱԿԻ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԹԻՎԻՍԻՍԻ
ՎԼԱՏԻ ԵՆԵՂԵՑՈՒՄ

Դեկտ. 9-ին, կիրակի օր, Վանքի եկե-
ղեցւում կայացաւ հայապաշտպան անգրա-
նիկ կոնգրէսի հանդիսարար ընթերցումը:
Օրվայ պատարագիցէն էր թիւի կատարեալ-
ութիւնը սրբազան Թագաւոր Կայսրի
անուանալի ծառայութիւնից յետոյ պատա-
սակ ընդհանուր Վերջինի ի հօրէ՛ն շա-
րակմանը Այդ ժամանակ հրաւիրված Բե-
նիկ վարդապետը, շուրջառաջեցաւ և վե-
ղար հանձն՝ պատարագի սեղանից սկսեց
կարգաւ հայապաշտպան կոնգրէսը իրան
յատուկ առաջնորդութեամբ և շնորհակալ: Ըն-
թերցումից յետոյ Բենիկ հայր սուրբը, վե-
ղար ծածկելով ու գաւառական անկողնի
սկսեց

100

THE UNIVERSITY OF CHICAGO